

АНТОН ПАВЛОВИЧ
ЧЕХОВ

Медовиченко Крістіна 10-А

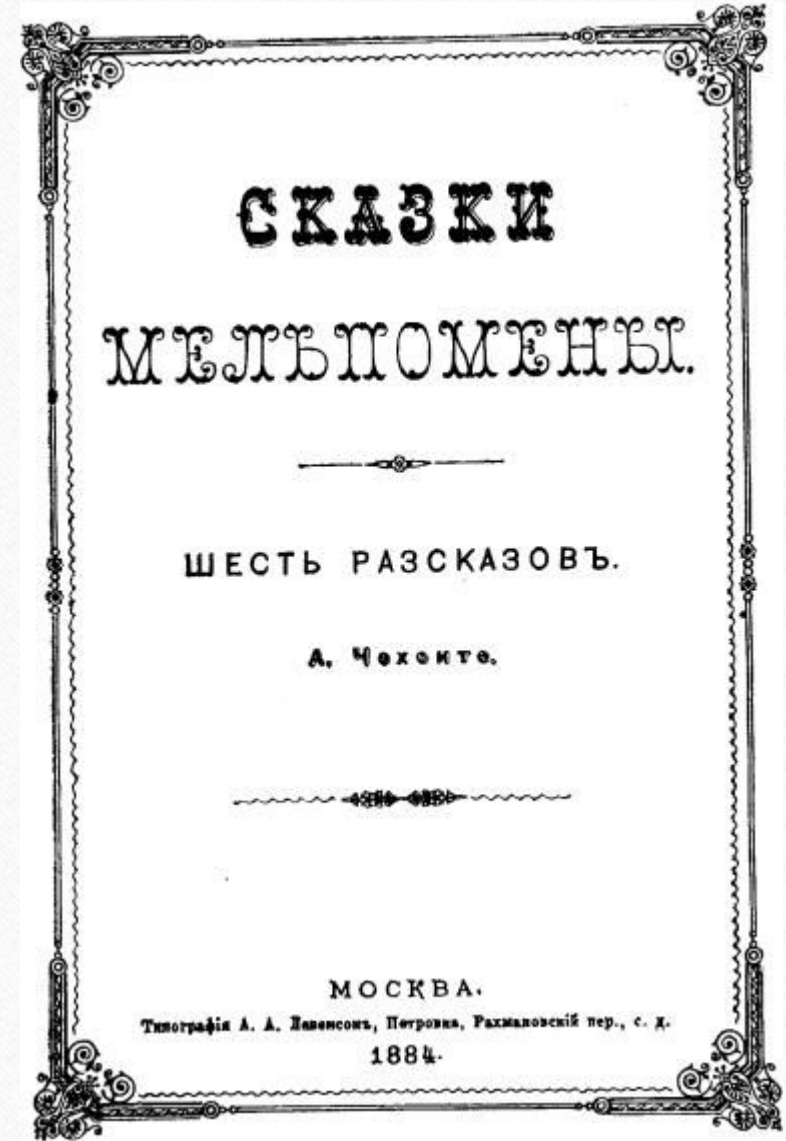
Антон Павлович Чехов — видатний російський прозаїк і драматург. Він загальноновизнаний класик світової літератури, який підняв на недосяжну висоту жанр оповідання-новели.

Народився 17 січня 1860 в Таганрозі в сім'ї купця. В сім'ї Чехових було семеро дітей. Навчання проходило в грецькій школі-гімназії, що була однією з найпрестижніших. Почав там писати перші оповідання. 1879 року він вступив до університету Москви на медичний факультет. Протягом усього навчання Чехову доводилося всіляко підробляти: він був репетитором, співпрацював з журналами, писав гуморески.

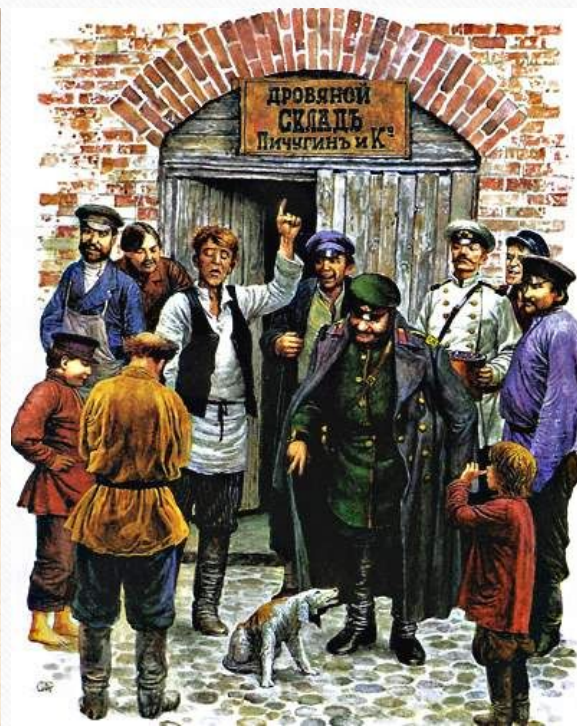
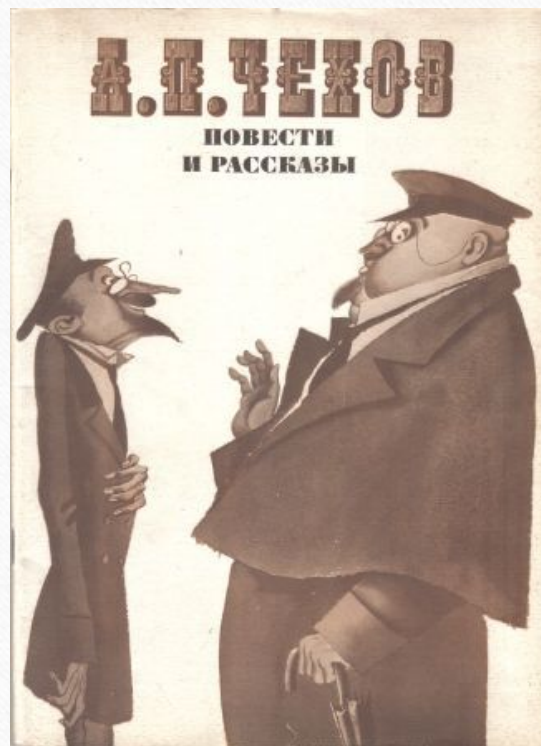

Це були важкі часи. Оповідання молодого Чехова почали з'являтися у журналах «Осколки», «Бабка». Перший збірник оповідань Антона Павловича Чехова «Казки Мельпомени», які вийшли у 1884 р. і до якого увійшли шість оповідань із життя людей театру, що позитивно оцінила критика.

На творчість Чехова того періоду значний вплив зробили твори Л. Толстого. Після закінчення інституту займається лікарською практикою.

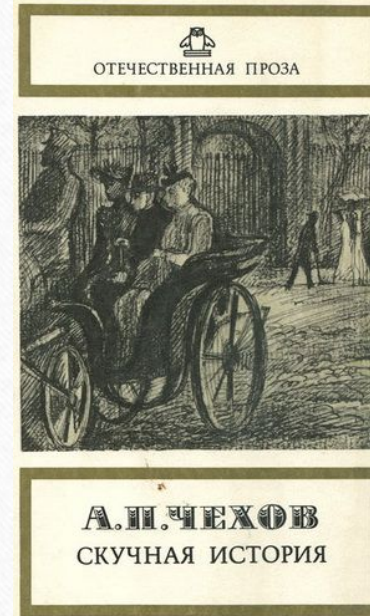
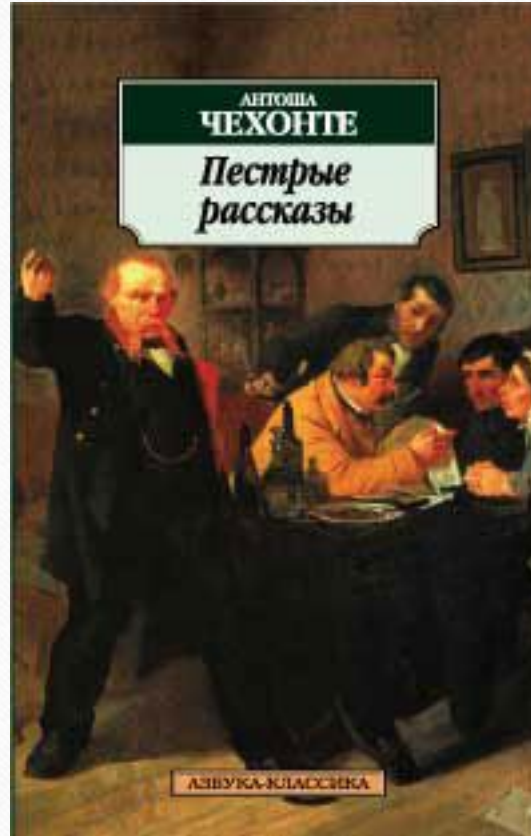
Надзвичайно вдалим для Чехова видався 1884 рік. Закінчуючи університет, він вже створив такі чудові твори, як «Хірургія», «Хамелеон», «Книга скарг», «Смерть чиновника», «Товстий і тонкий». Усі вони створені із невеликих історій, анекдотів, смішних сценок і перетворилися на сатиричне викриття сучасної Чехову дійсності. Його оповідання-новели — це епічні твори, у яких ставляться великі морально-психологічні проблеми. Чехов у своїх творах — майстер художньої деталі.

1886 рік став переломним у творчості Чехова. Вийшла у світ книга «Строкати оповідання», де він немовби підбив підсумок створеному, щоб перейти на новий, вищий щабель творчого розвитку.

Інші оповідання Чехова «Чорний монах», «Людина у футлярі», «Іонич», «Дама з собачкою» — також стали шедеврами, у яких ми бачимо глибокий аналіз дійсності, даний у закінчених художніх образах. Письменник відмовляється від моральної проповіді, глибоко досліджуючи натомість життєві явища.

Лікарі стають головними героями його творів, та й психологію своїх персонажів він описує із суто медичною ретельністю. Це оповідання «Палата №6», «Випадок із практики», «Скучна історія», «Припадок».

У серпні 1890 р. хворий на туберкульоз Чехов вирушив у далеку дорогу. Чехов прожив на Сахаліні 2 місяці. Займаючись громадською діяльністю, він не припиняв і літературної діяльності. Через хворобу йому довелося переїхати до Ялти. Страждаючи від тяжкої хвороби, Чехов все одно жваво цікавився усім, що відбувалося навколо. У січні 1900 р. Антон Павлович отримав лист з повідомленням, що його обрали в почесні академіки, однак уже в 1902 р. Чехов відмовився від цього звання через те, що таке ж звання не надали М. Горькому, з яким він часто зустрічався в Ялті.

Великою радістю для письменника був приїзд Московського художнього театру до Криму на гастролі. Однією із перших постановок театру була п'єса Чехова «Чайка». Рукопис п'єси він надіслав у Петербург, в Олександрівський театр. Восени 1896 р. відбулася постановка п'єси, але вона стала невдалою. Лише через два роки 17 грудня 1898 р. в Художньому театрі відбувся перший спектакль «Чайки». Він пройшов із феноменальним успіхом. І сьогодні на сірій завісі Московського художнього академічного театру глядачі можуть побачити зображення чайки, яка стала його емблемою.

Восени 1904 р. здоров'я письменника різко погіршилося. Лікарі наполягали на переїзді до курорту для легеневих хворих у Швейцарії. 2 липня 1904 р. Чехов помер.